

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. ledna 2017
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **t a k t o :**

Obžalovaná

uznává se vinnou, že

dne 27. 9. 2016 v 16:57 hod. v České Lípě, ulici J [redacted] v baru [redacted] využila nepozornosti [redacted] který hrál na výherním automatu, a z batohu, který měl na židli vedle sebe, odcizila k jeho škodě finanční hotovost ve výši 3.500,- Kč a bankovky si uložila pod své tričko, přičemž jmenovaným byla přistižena a finanční hotovost mu byla vrácena

a jednání se dopustila přesto, že byla dne 11. 12. 2013 odsouzena rozsudkem Okresního soudu v České Lípě č. j. 32 T 111/2013-61 ve spojení s usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem - pobočky v Liberci č. j. 31 To 102/2014-76 ze dne 28. 5. 2014, který nabyl právní moci dne 28. 5. 2014, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, který vykonala dne 19. 6. 2015,

tedy

přisvojila si cizí věc tím, že se jí zmocnila, čin spáchala na věci, kterou má jiný při sobě, a byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena a potrestána,

čímž spáchala

přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Soud dle § 202 odst. 2 trestního řádu jednal v nepřítomnosti obžalované, neboť obžalovaná se k hlavnímu líčení bez řádné omluvy nedostavila a soud měl za to, že lze věc spolehlivě rozhodnout i bez její přítomnosti. Z tohoto důvodu pak soud s odkazem na § 207 odst. 2 trestního řádu přečetl **protokol o výsledku podezřelé** z přípravného řízení na č. l. 3 – 6, podle kterého obžalovaná využila svého práva nevypovídat.

Poškozený [REDAKCE] vypověděl, že dne 27. 9. 2016 přišel asi v 10 hodin do baru, později přišla obžalovaná, sedla si k němu a povídali si. Poškozený pil pivo a jí také koupil, protože mu řekla, že nemá peníze. Měl u sebe nebo pod židlí otevřený batoh, v němž měl volně uložené peníze, které vytahoval, protože hrál automaty, což obžalovaná viděla. Pak šel asi na záchod nebo pro pivo, a když se vracel, viděl, že obžalovaná vytahuje z batohu ruku s penězi a strká si je za tričko tak, že peníze vykukovaly z jejího výstřihu. Peníze jí vzal, a když se jí zeptal, proč ho okrádá, když jí koupil pivo, odpověděla mu, že to jsou její peníze. Ukradla mu 3.500,- Kč. Poté zavolal policii.

Z přehraného **kamerového záznamu** je patrné, že muž sedící na židli před hracím automatem v čase 16:54 hod. zvedá batoh ze země u své židle a vytahuje z něj peníze, čemuž přihlíží žena sedící na židli vedle něj. V čase 16:55 hod. muž znovu zvedá batoh, vytahuje z něj peníze a dává je ženě, která mezitím k němu přistoupila do bezprostřední blízkosti. Zatímco žena s penězi odchází k baru, muž pokládá batoh na svou židli, vytahuje z něj peníze, které přepočítává a vrací do batohu, který nechává otevřený na židli stojící za jeho zády. V čase 16:57 hod. se žena vrací od baru, muži vrací peníze, ten zahajuje hru na automatu, zatímco žena vytahuje z batohu bankovky, které si schovává za tričko. Muž se otáčí a peníze jí z výstřihu vytahuje zpět. Muž usazuje ženu na židli a telefonuje.

Z **listinných důkazů** soud zjistil, že dne 27. 9. 2016 v 17:04 byla na základě oznámení poškozeného [REDAKCE] vyslána hlídka policie do baru [REDAKCE] z důvodu odcizení finanční hotovosti ve výši 3.500,- Kč ženou ztotožněnou jako [REDAKCE], která byla následně policií zadržena (srov. úřední záznam policie na č. l. 19, protokol o zadržení osoby podezřelé na č. l. 35 – 36).

Shora uvedené **důkazy soud vyhodnotil** dle § 2 odst. 6 trestního řádu, načež vzal za prokázané, že skutkový děj se odehrál tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Je prokazován

výpovědi poškozeného [REDAKCE], s níž koresponduje kamerový záznam, přičemž z obou těchto důkazů je patrné, že obžalovaná využila toho, že poškozený hraje na automatech, a vytáhla mu z otevřeného batohu, který měl položený za sebou na židli, bankovky, které si schovala za tričko a které jí následně poškozený odebral. Úřední záznam policie pak potvrzuje výpověď poškozeného v tom směru, že po krádeži přivolal policii.

Obžalovaná svým jednáním **naplnila** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku, tedy si присvojila cizí věc tím, že se jí zmocnila, čin spáchala na věci, kterou měl jiný při sobě (vytáhla bankovky v celkové hodnotě 3.500,- Kč z otevřeného batohu poškozeného [REDAKCE] který si ho položil na židli stojící bezprostředně za ním), a byla za takový čin v posledních třech letech odsouzena a potrestána (rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. 12. 2013 č. j. 32 T 111/2013-61, který nabyl právní moci dne 28. 5. 2014 ve spojení s usnesením Krajského soudu Ústí nad Labem - pobočky v Liberci č. j. 31 To 102/2014-76, pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, který vykonala dne 19. 6. 2015). Toto jednání obžalované bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaná věděla, že se jedná o cizí peníze a tyto chtěla odcizit, což také učinila.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonnost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalované nelze přičíst žádnou polehčující okolnost, neboť se ke svému jednání nedoznala. Naopak jí přitěžuje její trestní minulost a opakovaná odsouzení pro shodnou trestnou činnost, která svědčí o její dlouhodobé a výrazné kriminální narušenosti. Obžalovaná má totiž v Rejstříku trestů patnáct záznamů počínaje rokem 1982, z nichž lze přihlížet k devíti, a desetkrát (včetně výše uvedené zpětnosti trestné činnosti) se dopustila trestné činnosti shodné s nyní projednávaným přečinem. V letech 2013 až 2014 také spáchala dva přestupky, z nichž jedním byl přestupek proti majetku, tedy přestupek charakterově shodný s posuzovaným přečinem. Obžalovaná byla opakovaně ve výkonu trestu svobody, který na ni evidentně neměl zamýšlený výchovný a odstrašující efekt, a proto nebylo možno než uvažovat o postižení obžalované nepodmíněným trestem odnětí svobody a zdůraznit tak represivní složku trestu. Obžalované rovněž přitěžuje, že využila důvěry poškozeného, který si s ní jako s neznámou ženou, jež si k němu přisedla, povídal a dokonce jí na její žádost koupil pivo. V rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let uložil soud obžalované trest odnětí svobody mírně nad dolní hranicí trestní sazby (konkrétně v trvání deseti měsíců) a pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovanou do věznice s ostrahou, neboť ukládal trest za úmyslný trestný čin a nebyly zároveň splněny podmínky pro zařazení do věznice s dozorem ani zvýšenou ostrahou.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

V České Lípě dne 16. ledna 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: